

Návraty
k oslavám
650 let města

Pokračování příště

Sobota 16. října 2004

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kuřárna
13:00		velký sál
13:30	Na správné adrese	
14:00	Rokytnice nad Jizerou	
14:30	loučení Třebechovice pod Orebem	malý sál
16:00		velký sál
16:30	Na správné adrese	
17:00	Rokytnice nad Jizerou	
18:00	loučení Rokytnice nad Jizerou	
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	Sejkorák	všude

Větrník, zpravodaj XXXV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 7 Kč.

Právě čtete

číslo 8.

VĚTRNÍK

Ročník XXXV.

Pátek 15. října 2004

Program na dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	loučení Sloupnice	malý sál
13:00	loučení Desná	malý sál
13:30	Beseda Jan Čenský	velký sál
14:00	příjezd Rokytnice nad Jizerou	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Rokytnice nad Jizerou	městský úřad
15:00	vítání Rokytnice nad Jizerou	před divadlem
16:00		velký sál
16:30	Treperendy	
17:00	Třebechovice pod Orebem	
17:30		
19:30		velký sál
20:00	Treperendy	
20:30	Třebechovice pod Orebem	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Štěpán Jelínek,
Král k sežrání

Herci ze souboru Doveda se šťastně vyhnuli výběru ze špatných předloh, které se pokud jde o pohádky bohatě vyskytují v souborových knihovnách. Vybrali si text, jehož základem je motiv pohádky O zlaté rybce rozšířený o figuru draka. Tady začíná jistá komplikace,

spočívající v tom, že text má spíše recesní či parodický charakter. Je-li prezentován jako předloha představení pro děti – jako na naší přehlídce – není asi adresát zcela přesný.

Vždyť v textu jsou zřetelné například nárazky adresované divákům dospělým. Předloha je dost propracovaná na několik tvarových způsobů: zpívají se tam i mluví verše, také próza a ko-

nečně navíc je tam improvizace na jevišti (která je hlasově nejméně dbalá). V takto adresovaném před-

Partneři XXXV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Die Garten - Galerie

Gorten Švýcarsko

Penzion BARUNKA

KONICA MINOLTA

Ciba

Patronem dnešního Větrníku je...

Jaroslav Vyčichlo

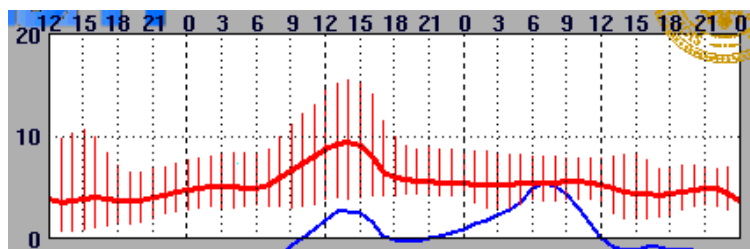
Vracet se do Vysokého je jako vracet se domů. Ta cesta je spojena s podzimem. Silnice za Železným Brodem se najednou táhne do kopců, rozšiřuje se a úží podle toho, jak jí okolní kopce a lidská ruka dovolily. Odbočí v Plavech doprava a stane se z ní silnička, která proběhne Zlatou Olešnicí, vyskočí nahoru do lesů, za Sklenařicemi se zaboří do javorů, buků a dubů a dere se vzhůru k Vysokému. Po levé ruce zůstane panoráma krkonošských vrcholů. Proběhne kolem vysocké vodárny a spěchá na náměstí dr. Kramáře, odkud vás dovede přímo před Krakonoše, když dáte pozor, abyste šťastně projeli ulicí kolem školy a odbočili u kostela. A pak je tu týden dovolené, kdy smíte do divadla, ti šťastnější si mohou i zahrát, setkávat se s přáteli z různých koutů země, kteří jsou stejně krásnými blázný jako vy. A když se navíc podzim vydaří a projdete se vysockými parky, kde poletuje krásně žluté listí a sluníčko prosvěcuje koruny podzimních stromů, nemusí to být jen o divadle.

Vracet se do Vysokého je jako vracet se domů. Jaroslav Vyčichlo

Už na počátku přehlídky jsme vás posílali na trojici výstav probíhajících v muzeu. Vlevo zlatí držitelé odznaku J. K. Tyla, vpravo Ivovy loutky.

Předpověď počasí na pátek:

No jo, ono sice to vypadá, že teploty okolo deseti stupňů jsou lepší – ale zítra bude lejt! Co nestihnete venku dnes, zítra už nebude.

stavení prvky, které byly původně koncipovány jako parodický šprým, budí dojem špatně užitě češtiny. V téhle věci jsou patrně sloupničtí nevině. Jejich představení se zpravidla realizuje v exteriéru např. koupaliště, kde průběh představení funguje zcela jinak, s bezprostředností aktuálního kontaktu s publikem. Na jevišti z toho zůstal základ kostýmů (plavky), který je vtipně doplňován na kostým příslušné figury.

Představitelé prokázali, že mají chuť si hrát a hravě realizovat svoje představe-

ní. Mohlo by se jim dařit, zvolí-li přesněji text a jeho diváckou adresu.

Mgr. Jiří Hraše

Recenze

Aldo Nikolaj Černý pátek

DS Vojan z Desné se včera představil představním předlohem Aldo Nikolaje – pět monologů a jeden dialog v původním překladu pod názvem Šestkrát do černé.

Leporelo individuálních výstupů s dialogem je sestaveno a skloubeno se znalostí jednotlivých t é m a t i s přihlédnutím k očekávanému nárůstu diváckého ohlasu. Tento záměr režiséra funguje zejména v části monologů a tam, kde škrty byly podřízeny účinnosti výpovědi.

Monolog ve svém principu je samomluva. Nevylučuje se, jak je v daných případech předkládáno, obracení se

přímo k divákovi, s kterým je veden pomyslný dialog. Nutno konstatovat, že autor tento způsob komunikace zvládá velmi řemeslně. Při realizaci to však vyžaduje:

- velmi výrazné herectví, spočívající na doko-

nalé analýze předlohy a přesném sdělení motivace postav,

- jasné zprostředkování celkové kompozice monologů (začátek, vrchol, konec),

- naplnění jednání a konání postavy spolu s vynalézavostí v aranžmá,

- vytěžit maximum humoru z předlohy založené na kontrastu (většinou život versus smrt).

Celková kompozice představení vyžaduje nejen udržení temporytmu v dílčích částech, ale zvláště

Co je PUSTRPÁL

Včera byl přivítán další nováček letošní přehlídky. Dorazila asi jedna čtvrtina souboru Symposion Třebechovice pod Orebem. Svatava Hejralová je přivítala: „V Miletíně jsem měla čest zjistit, co jste zač na jevišti, teď vás budu moci poznat, co jste zač v soukromí,“ těšila se předsedkyně přípravného výboru a překvapila přítomné zápludnou otázkou: „Víte co je to pustrpál? Ne? Tak až příští rok.“

Podezíráme Svatku, že ani ona sama neví, co přesně dané slovo znamená. Kdoví, proč dala tu roční lhůtu. (jn)

STDK

slaví významný spěch

16:32 GMT Kosmoletci Klon Aleš a Klon David včera dosedli na povrch rudé planety. Stalo se tak po dlouhém letu a okamžicích plných netrpělivého očekávání. Po středečním nemilém překvapení na Měsíci, kde náš tým předběhla jakási výprava s podivně pruhovanou a hvězdičkami posetou vlajkou, všichni nadšeně zajásali. Nové souřadnice zaslané poštovní raketou dovedly naši posádku úspěšně k cíli. Šťastná náhoda, záměr, nebo nešťastná nehoda? Stejně jako u všech velkých objevů se zřejmě již

nikdy nedovíme, co bylo příčinou onoho šokujícího odhalení. Celý svět se na chvíli zastavil v němém úžasu. Kloni STDK několika zručnými pohyby za použití palubního koštěte, zahnali dlouholetou noční můru mnoha vědců, mytologů, astronomů, astrologů, záhadologů a dalších ...ů. Tvář na povrchu je zcela jasné poselství odstoupivších členů Vobskočáku: „Vidíme vás a věříme ve vaše schopnosti...“

STDK

Trenýrky ke smokingu

Tradicí při loučení kromě žalování hostesky, vyprávění poudačky a popěvku „Tam na horách“ je také závěrečná píseň kuchyňky. Několikrát bylo vyčítáno pracovníkům techniky, že se osobně neúčastní loučení. Brání se tím, že jsou v té době zaneprázdněni. Aby už skončily lamentace, vymyslel tvořivý kolektiv STDK inovaci – přímý přenos z kabiny techniků.

Vyštafírování technici stáli v pozoru nachystaní na povel starosty souboru Krakonoš – jakmile jej uviděli, zahájili sborový zpěv. Odzpívali a když si mysleli, že už nejsou v zorném poli kamery, pokračovali ve své běžné činnosti – a pak všichni viděli, co neměli, Pánové si zapomněli vzít kalhoty a měli na sobě pouze nepřilíš působivé trenýrky. (jn)

Patronem dnešního Větrníku je...

Rozjímání u nádobí aneb vzpomínka na naše maminky

Všechn ochotnický lid v těchto dnech bilancuje a vzpomíná na uplynulá léta a na začátky této přehlídky. Nejsme výjimkou, trocha nostalgie a vzpomínání se nevyhnula ani nám.

Píše se rok 1971 a ve Vysokém se chystá první přehlídka. Připravujeme se na ní, jak se na hostitele patří se vším všudy a všichni od dětí až po ty nejstarší. A právě mezi ně patřily tenkrát naše maminky – Bětuška a Libuška –

tiché, skromné, nenápadné, ale vždy tam, kde bylo potřeba. Bětuška stála celé dlouhé hodiny v kuchyňce u dřezu, Libuška přebíhala od svého stánku s pohledy a kuřivem do kuchyňky, vždy poznamenala, kde je více práce. Patřily sice mezi nejstarší, ale duchem byly velmi mladé. Nezkazily žádnou legraci, měly pochopení pro recese (mimořádně tenkrát velmi časté) a jako správné stálce divadelní hospůdky měly i své „sekyry“ – popsané ovšem jiným sortimentem, než většina z nás. Libuška si po jedné pře-

hlídce dokonce vysloužila přezdívku Limonádový Joe.

Čas běžel a obě maminky odešly tam, kde je klid a mír a kde je už nic nebolí. I naše cesty se na nějaký čas rozdělily. Jedna z nás v této práci pokračovala a druhá pozorovala vše z druhé strany. Tak jsme byly se svými vzpomínkami schovány každá ve svém koutku duše.

A najednou po 35 letech stojíme tady, v divadelní kuchyňce, proti sobě na postech svých maminek a máme pocit, že to bylo loni, kdy jsme byly všechny pohromadě, že se nic nezměnilo. Na povrch vyplouvají nové a nové vzpomínky.

Ale něco se přece jenom změnilo. S údivem zjišťujeme, že jsme to právě my, kdo patří k nejstarším (jedna z nás určitě). I v tom zaujímáme jejich místo. Ale protože si to nepřipouštíme, jako tenkrát ony, tak vám, naše milé mamky, slibujeme, že pokud nám budou sloužit ruce, nohy a snad i trochu hlava, ponese tu vaši štafetu se stejnou láskou, pokorou a hlavně pilí pro divadlo dál.

Na své maminky vzpomínaly

Eva Nesvadbová

a Jana Drozenová-Kramářová.

v celku.

Ne zcela dokonale se uvedené předpoklady v představení ochotníků z Desné naplnily.

Spojení jednotlivých částí dvojic děvat (servírek – pokojských?) evokuje situování výstupů do hotelového pokoje. Je to však jen naznačeno a ne důsledně realizováno při všech nástupech a odchodech postav. Nejsou zřejmé důvody, proč přichází. Velmi obtížně se dosahuje osobnostní herecké výpovědi a ve většině případů převažuje forma vyprávění ve způsobu sdělení. Nedaří se po expozici výpovědi sdělit nové skutečnosti tak, jakoby je postava objevila právě teď před divákem. Chování a jednání postav v daném prostoru je ví-

ceměně statické, nevynalézavé. Humorného kontrastu se dosahuje zvláště tam, kde text byl v monologu seškrtán, zbaven určitého balastu ku prospěchu jak jeho samotného, tak celé hry (Voda a mýdlo, Houbový šašlik). Závěrečným dialogem, který ztratil svůj temporytmus vyvolaný vršícími se problémy s uzdravující se ženou proti motivaci manžela, se prohloubila celková vlekllost představení. Našel-li režisér klíč k sestavení monologů, odvahu ke škrtům mohl si být vědom nebezpečí plynoucí z celkové délky představení (106 minut) hraného v kuse. Pro příští reprízy by snad stálo za úvahu představení krátit na únosnou míru 60 – 70 minut.

Intepretací známých monologů do jednoho celku Vojani z Desné představili ne zcela běžnou formu jevištního zpracování. Žel kýženého úspěšného účinku z novosti nebylo dosaženo.

Ing. Dušan Zakopal

Sežerou krále?

Myslíš, že sežerou krále?

Jo.

Dneska? Určitě. A prej ho vyvrhnou, jsem slyšel.

Nevím.

Ne

Sežerou, bezpečně.

Kdo by ho sežral? To asi ne, že.

Já si myslím, že ne, protože to by bylo pro malé děti moc morbidní.

Myslím, že jo.

Jak se ti líbilo dnešní představení?

Ne.

Bylo pěkný.

Jo, hezký

Hodně.

Bylo to zmodernizovaný, mně se to líbilo.

Dobře.

Mně, jako dospělé, se líbilo moc.

Kdybych byl malý dítě, tak by se mi to nelíbilo. Protože jako malý dítě jsem byl zvyklý na malované kulisy, krásný kostýmy. A tyhle pohádky jsem neměl jako dítě rád.

Upřímně, strašná trapárna.

Která postava se ti nejvíc líbila?

Drak

Kuchař.

Komoří.

Nevím.

Rybář.

Král.

Nikdo.

Kterou známku bys jim dal/a?

Do kupy tak jedničku.

Jedničku podtrženou.

Jedničku.

SaP & PaP & SaM

pečlivě střežili strážci zákony a členové nějaké, nepodařilo se nám konkrétně určit jaké, lidové armády. Finanční výtěžek 1001 koruna, který

Nejdůkladněji byla prozkoumávána schopnost hasit hned dvěma dopingovými kontrolami. T y

vznikl ze zápisného u startu, byl věnován na záchranu

zdejšího divadla. (jn)

poř.	st.č.	jméno	čas	počet
1	13	Radek Nesvadba Zbyněk Lukeš	01:13,4	2
2	7	Jarouš Vondruška Daniela Hejralová	01:23,1	2
3	2b	Honza Bednář Jana Vašínová	01:29,0	6
4	4	Rost'a Šalda David Hejral	01:36,5	12
5	6	Aleš Hejral Vašek Hejral	01:39,0	8
6	18	Alena Chalupová Bohuslav Chalupa	01:42,7	2
7	2a	Irena Štechlová Jarda Horák	01:47,8	5
8	8	Petr Sekanina Tomáš Prosecký	01:48,2	1
9	20	Lenka Hnyková Blanka Bártová	01:52,6	2
10	15	Jiří Vopálka Lukáš Pastorek Lukáš Poloprutský	02:03,6	14
11	3	Majda Hejralová Honza Pohanka	02:10,4	10
12	5	Antonín Říkovský Zdenka Fučíková	02:15,0	15
13	19	Áša Faltus Eliška Pilařová	02:29,3	2
14	11+16	Jiří Kalát Jiří Doležal Rudolf Pařízek Břetislav Slíva	02:44,5	3
15	10	Stanislav Mareš Prokop Mareš	02:47,7	3
16	14	Karel Bárta Jan Vaverka ml.	03:02,7	7
17	12	Jára Kučera Martin Kučera	03:15,9	6
18	1	Helenka Vondrušková Slávka Hubačíková	03:54,4	4
19	9	Staňa Tihlařík Jan Vaverka st. Josef Fučík	05:37,7	16

Zachraňte divadlo!

Reportér Vláďa Vodseďálek komentoval průběh dramatického závodu „O záchranu divadla“, který proběhl včera v odpoledních hodinách. Závod měl prověřit schopnost dvojic zachránit divadlo před jakoukoli pohromou. Vzhledem k tomu, že spolupředlohou celého klání byli vysočtí hasiči, předpokládáme, že soutěž měla prověřit hlavně znalosti ubránit se před plameny a schopnost rychle běžet a pomáhat při hašení. Závodníci běžící ve dvoučlenných týmech, předvedli, že jsou nejen schopni běžet, uskakovat před záluďnými překážkami a přinášet rozličné množství hasičského nářadí, které by mohlo být mužům bojujícím proti ohni k užitku.

Čtvrteční Černý pátek

Začátek:

Proč jste si vybrali toto představení?

Protože mi nic jiného nezbylo. Já vzpomněla jsem si dlouho.

Hraje tam naše kolegyně z klubu režisérů a neměl jsem možnost se s předlohou nikde setkat. Velmi mě to zajímá.

Název je fantastický.

Nevybíral jsem, jsem tu poprvé, nevím jak to tu chodí.

Jezdím sem mnoho let, je to taková tradice.

Protože je strašně pěkný.

Využíváme toho, že je tady přehlídka a chodíme tady do divadla.

Víte o čem to bude?

To je pro nás velké překvapení.

Tu hru jsem viděl ve trojím provedení.

Vím jen, že to jsou monology, že to není nějaké drama.

Mělo by to být od nějakého italského dramatika.

Nečet jsem, nevím.

Znám autora, ale představení neznám.

Netuším.

Proč si myslíte, že to má název Černý pátek?

Bude to nějaká tragédie.

To tedy nevím.

Doufám, že to zjistím.

Konec:

Jak se vám to líbilo?

Kolega skoro celé představení prospal.

Myslím, že to nemá vůbec dimenze divadla, je to literatura přečtená na jevišti.

Dobré herecké výkony. Ze začátku se mi to zdálo hodně zdlouhavé pak jsem si zvykla. Povídky se mi líbily. Bylo to hodně netradiční divadlo, ale pak mi ani nevadilo, protože příběhy byli opravdu hezký.

Nelíbilo, obsazení jo, výkony možná, ale obsahově mi nic neřeklo.

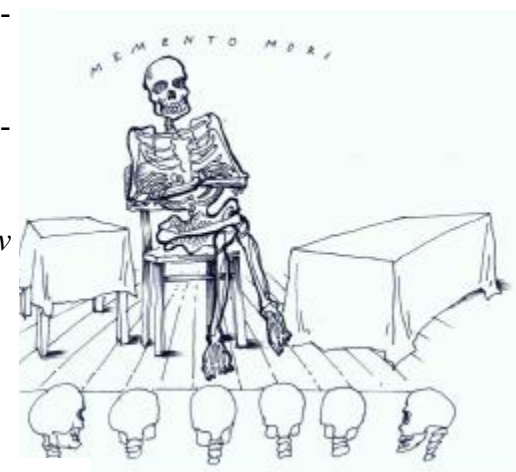
Celkem se nám líbilo, byl to takovej milej humor.

Docela pěkně udělaný.

Líbilo, vyloženě jsem na to čekala.

Monology se mi líbily.

PaP & LaT

Představujeme soubor Doveda Sloupnice.

Soubor Doveda ze Sloupnice byl do Vysokého doporučen z oblastní přehlídky z Miletína. Ocitl se tak ve Vysokém poprvé a je tedy naděje, že bude co sdělovat. Sedíme se všemi členy souboru na malém sále Krakonoše a celý soubor odpovídá.

Jaká je tradice ochotnického divadla ve Sloupnici?

Bezmála stoletá, ale dlouho se u nás nehrálo.

Obnovený soubor funguje 12 roků. První premiéru odehrál v roce 1992. Někteří současní členové však tvoří spojovací článek mezi původním sloupnickým divadlem a dnešním souborem.

Řekněte něco o svém působišti. Kde se Sloupnice nachází?

Leží asi sedm kilometrů severně od Litomyšle, má 1700 obyvatel a je to obec, která je rozložena kolem silnice asi v délce sedmi kilometrů. Svou samosprávou a histo-

ricky patří pod Litomyšl. Vesnice je elektrifikovaná, plynofikovaná a je tam zaveden telefon. Máme také vyhlášený lihovar, vzorky jsou k vyzvednutí u zástupců souboru. (Pozn. red.: Dočasně, možná že v okamžiku zveřejnění tohoto oznámení, už ne. Redakce nenese žádnou odpovědnost za případný neúspěch při pokusu o degustaci).

Jaká byla vaše dosavadní práce?

Jako soubor se hledáme, jsme po určitém zlomu. Skončila jedna z režisérek a začíná Markéta Světlíková, režisérka inscenace, s níž jsme přijeli do Vysokého. Její styl práce je zcela jiný. Ona říká, že s námi spolupráci riskla.

Paní Světlíková, jak k tomu došlo a jaký je váš vztah k divadlu?

Byla jsem oslovena na doporučení kamaráda obou stran. Učím dramatickou výchovu na základní umělecké škole. Nebydlím ve Sloupnici a za souborem dojíždím. Připravená inscenace Krále k sežrání je náš první společný opus.

Proč se jím stala pohádka pro děti?

Je to tak trochu pohádka pro

Při včerejším loučení

s Kroužkem divadelních ochotníků z Hvozdné prohlásil Vlastimil Ondráček, že se nikdo z vysokých organizátorů rozhodně nezlobí, že soutěžící přivezli tragedii. „Není pravda, že máme rádi jenom komedie. To je náhoda, že se letos sešly. My máme rádi všachna dobrá divadla, a proto přivezte klidně tragedii, ale dobrou, znovu,“ ujistil odjíždějící soubor V. Ondráček.

Svatka Hejralová se opět rozhodla obdarovat některého z účinkujících hlávkou vysokého zelí. „Tentokrát jsem si nevybrala fešného mužského, ale ženskou, která mi celý představení šíleně lezla na nervy. A to tak hrozně, že jsem ji za to nenáviděla a nemohla jsem pochopit, proč ji to někdo od vás neřekne. A tak jsem si řekla, že dám té jedubabě sladké zelí, aby byla na jevišti příjemnější,“ vrhla se s šišatou hlávkou Svatka k představitelce Mešjanovky Libuši Voráčkové. Jelikož byla vyzvána i k závěrečnému připitku, řekla, že připíjí na všechny mámy, tedy i na tu Mešjanovku, které své děti vychovávají k lásce k divadlu. „Zvlášť dík patří i mojí mamince, bez níž bych tady nestála, a mojí panímámě Hejralové, které jsem si vždycky moc vážila,“ pozvedla sklenku Svatka. (jn)

Výhružka

*Modrají se poměněcky,
modrá se i zelí.
Jen obloha už je šedá,
no – co byste chtěli.*

*Bylo to už příliš fádni
do sluníčka koukat.
Zachumlání, pod deštníky
můžete si broukat:*

*Ve čtvrtek je Černý pátek,
sežrali nám krále.
Ještě dva dny – a pak dáme
Vysokému vale.*

*Krakonoš počasí zvrátil,
bychom neplakali.
Až budeme na rok mizet
každý ve své dáli.*

*Jest nám dobře pohromadě,
stejně uhození!
Každý z nás podepsat může
tohle prohlášení.*

*A že kolem toho zlého
více je než dosti,
budeš muset Krakonoši
zas nás za čas hostit!*

jh

šení. „Teď jsme ve fázi, kdy by se měly formulovat cíle a záměry režiséra,“ konstatoval ing. Zakopal. Seminaristé pracují pod vedením Petry Kohútové (dramaturgyně), Dušana Grombiříka (scénografie) a Jiřího Hraše (režie). Pravidelnou součástí byla ještě před dvěma lety mluvně-pohybová cvičení, která vedla dnes již zemřelá profesorka Dana Musilová.

„Naše sezení probíhají takovým způsobem, že nejprve lektor podá plénu nějaké informace, pak je otevřena diskuse, kdy každý řekne svůj názor. Samozřejmě neexistuje pravda toho většinového, každý má právo na své vyjádření,“ charakterizuje způsob práce semináře Klubu režisérů SČDO.

Kdybych měla srovnat oba kur-

zy režie, jež při národní přehlídce probíhají, bylo by to jako popisovat vichřici a poklidnou řeku. Seminář vedený Milanem Schejbalem je hektická až vyčerpávající záležitost, v níž se frekventanti doslova proboují do nitra jedné scény vybrané hry a pak ji vybudují v několika exemplářích. Jelikož na každý titul a žánr mají půl dne, není jiný způsob ani možný.

Klub režisérů pod laskavým vedením Mgr. Jiřího Hraše systematicky probírá stránku za stránkou. Vzhledem k týdenní lhůtě, kterou si na práci stanovují, mohou si pohodu svého konání dovolit. Velká píle, spousta nápadů, návrhy na možná řešení jsou však společná oběma kurzům.

(jn)

děti i dospělé. Mým krédem je inscenovat pro všechny diváky a týká se to také pohádek. Vlastně jsme začali tu pohádku dělat pro dospělé, ale líbila se i dětem. Jedna z hereček vodila děti na zkoušky a ony bez obtíží chápaly děj. Ukázalo se, že je to ono a už to tak zůstalo.

A co dál, opět to bude pohádka pro děti a dospělé?

Hledáme a vybíráme další titul. Máme asi dva typy a vysoké cíle. Má to být pro dospělé, nejspíš komedie. Nebude to pohádka, ale mělo by to být dětem přístupné - myslíme jejich mentalitě. Víc nemůžeme prozradit, nic není zatím rozhodnuto.

Ještě nám řekněte, co znamená slovo Doveda ve vašem názvu.

Doveda je DObrovolný VEsnický Divadelní Ansámbl, ale je to i otec jednoho z našich členů, u něhož je oslovení Doveda okřídlené.

Děkuji za informace o vašem souboru a zlomte vaz.

vy

Představujeme soubor

Vojan Desná

Těsně před příjezdem souboru se nám podařilo zachytit v šatně Krakonoše režiséra večernějšího představení DS Vojan

v Desné, pana Štefana Pustaie. Netrpělivě očekával členy svého souboru, aby začali stavět scénu na večerní představení.

Pane režisére, Desná je obec, která leží bezprostředně u Vysokého. Jaký je váš poměr ke Krakonošovu divadelnímu podzimu a kolikrát jste se Vysokého účastnili?

Dosud jsme ve Vysokém nehráli. Desná má statut města a ve Vysokém bývala přehlídka vesnických divadelních souborů, takže jsme sem nemohli. Až teprve poté, co se změnila propozice přehlídky, svítla naděje. Ale právě pro tu blízkost jsme sem jezdili jako diváci, či členové souboru často. Autem nebo mikrobusem s několika přáteli, autobusem jsme pořádali zájezdy pro diváky tak, jak je zvykem svázat na přehlídku občany z okolních obcí. Takže vysocká přehlídka je mně i souboru velmi známá.

Odkud soubor postoupil do Vysokého?

Naše oblastní přehlídka se odehrává v Josefově Dole, odkud jsme byli nominováni.

Můžete něco sdělit k volbě vašeho titulu?

Aldo Nikolaj je oblíbený a u nás často hraný autor. Před časem jsem v Josefově Dole viděl jeho komedii Motýl, motýl... a to nějak ovlivnilo volbu autora i titulu. Černý pátek je naše adaptace hry, která

se původně jmenovala v italštině Monologhi. A protože jde skutečně o monology značně na sobě nezávislé, zkusili jsme ji dotvořit v uzavřenější celek dopsáním postav jakýchsi moderátorek, řečeno moderní terminologií. Chtěli jsme si vyzkoušet také pro nás nový tvůrčí přístup. Divákům jsme poněkud tajili, že jde o vzájemně nesouvisející příběhy v podání jediného herce, ale ukázalo se, že to bylo zbytečné. Výsledek uspěl. Hra se reprizuje, myslím, že černý humor obsažený v některých příbězích do-

cela uchvacuje. Záměrem režie bylo, aby vystoupila postava a divák nic nerozptylovalo. Aby se na herecký part mohl dokonale soustředit. Naopak jednotlivé přestavby pak probíhají na otevřené scéně při plném světle. Kvůli plynulosti představení hrajeme celou hru bez přestávky. A pro adaptaci jsme zvolili podle slov jedné z postav název Černý pátek.

Jak váš soubor v Desné žije, jaké má pro svoji činnost podmínky?

Podmínky vytvářejí možnosti a meze pro naši činnost. Soubor vznikl po válce v euforii nad osvobozením při místním Sokole. Příští rok oslaví 60 roků svého trvání. Během jeho existence se střídala léta hubená s úspěšnějšími, jak už to bývá. Kulturní dům Sklář, který byl těsně po válce majetkem spolku, přešel záhy do majetku města. V té době soubor inscenoval i tři tituly do roka. V kulturním domě, jenž soubor zřizoval, se střídali různí vedoucí a s pochopením nebo nepochopením toho kterého buď divadelníci fungovali naplno nebo byli v útlumu. Nikdy ale nepřestali existovat. Jako řadový člen v něm pracuji skoro od začátku a pamatuji nejméně tři taková období intenzivní činnosti a téměř nečinnosti. Dokonce se v jeho

byli čtyři noví členové.

Na základě dobré finanční situace si členové Vobskočáku odhlašovali příspěvek do sbírky na rekonstrukci vysockého divadla ve výši rovných deseti tisíc korun.

V závěru valné hromady její prezident Jaroslav Vondruška přednesl návrh na zrušení spolku, neboť neplní už své původní stanovy a nepřipravuje už žádnou srandu. Jelikož bylo hodně hlasů proti, vyhořel prezident jejich naléhání s jednoletým odkladem a podmínkou, že pokud do stanovené lhůty, tedy do příštího ročníku národní přehlídky ve Vysokém, Vobskočák nepřipraví něco v duchu svých stanov, on odstoupí z funkce prezidenta a sám sebe defenestruje. (jn)

Přistání na Marsu

Průběh valné hromady Vobskočáku narušilo mimořádné zpravidajství Krtkova TeleKinetoskopu. Ten přinesl přímý přenos z přistání vesmírné lodi Pocestný na Marsu. Unikátní záběry z povrchu této žhavé planety byly přenášeny na Zemi s nevšední ostroší. Dvoučlenná posádka klonů Davida a Aleše se věnovala průzkumu terénu a sběru vzorků z povrchu. Ti, kdož o přímý přenos přišli, mohou jen doufat, že se dnes někdy během dne dočkají záznamu. (jn)

Perlimplín a Belisa

Ve Vysokém prý klub režizérů SČDO pracuje již po dvanácté. Na rozdíl od hronovského semináře, jenž taktéž organizuje Klub režizérů SČDO, je ten vysocký výrazně zaměřen na rozbor vybraných inscenací. „Tady je to spíše seminář-dílna. V podstatě během těch pěti nebo šesti dnů, kdy se tady scházíme, jde o tvůrčí přístup k určitému tématu, nebo určitém druhu či obo-ru divadla,“ vysvětlil mi ing. Dušan Zakopal. Připomněl, že v minulosti klub připravil Kramářskou píseň s veřejným vystoupením, pochozí divadlo, které bylo O Dorotě (to byla taková jakási povídaná, řekl ing. Zakopal), dělal kabaret.

„Součástí semináře byla určitá mluvní cvičení, takové dadaistické záležitosti, dělali jsme zpracování literární předlohy k inscenaci pro děti a bylo toho už víc,“ dodal režisér. A stejně je tomu i letos. „Tentokrát jsme se rozhodli připravit dramaturgicko - režijní a scénografickou koncepci na modelu Lorcovy hry Lásky dona Perlimplína a vášnivost Belisina. Takový jakýsi erotický výjev je to,“ prozradil tajemně Dušan Zakopal.

Včera, kdy jsem byla přítomna průběhu sezení klubu v sokolovně, účastníci už měli probraný dramaturgický výběr i scénografické ře-

Deset tisíc na přilepšenou

Čtvrtek na národní přehlídce Krakonošův divadelní podzim už tradičně patří valným hromadám Vobskočáku. Ani letos tomu nebylo jinak. Valná hromada byla zahájena fanfárami a nástupem s vlajkou i pokladem za zpěvu vobskočácké hymny.

Správce pokladu sdělil všem, že jeho součástí je šest lahví rumu, ale zásoby se stále ztenčují. Nejvíce jich ubývá při škrábání brambor k vytvoření těch pravých krkonošských sejkor, neboť škrábajícím je ve sklepě velká zima a trocha rumu přece jenom zahřeje.

Jakmile se minutou ticha vzpomnělo na členy, kteří s konečnou platností vystoupili z Vobskočáku, byly zkontrolovány úkoly z minulé valné hromady, která se odehrála 16.10.2003. Loni bylo na účtě spolku 44.000 korun, kdy čtyřicet tisíc tvořil grant z ministerstva kultury, na hotovosti pět tisíc. Z peněz Vobskočáku byla loni hrazena beseda s hercem Vítězslavem Jandá-

kem. Na členských poplatcích v loňském roce vybral Jiří Pošepný 6.398,90 korun. Díky svým výkonům získal J.Pošepný absolutorium pro funkci vrchního výběřčího.

Zatímco loni pokladní spolku Marie Trunečková naříkala na malý příjem, letos došlo k radikálnímu obratu. Sedmdesát tisíc korun je

dotace z ministerstva kultury, která je určena na uhrazení nákladů kurzu praktické režie, v pokladně spolku bylo ke 30.září 2004 na hotovosti 14.165,53 Kč.

Jiří Pošepný předložil zprávu o stavu členů, respektive příspěvků. Podle jeho slov se letos tolik nedaří, neboť ze 183 členů a 10 čekatelů zaplatilo povinné příspěvky 92. Ovšem výsledek vybraného je optimistický, neboť v pokladně je 7.790 korun, což je o dva tisíce korun více než v loňském roce. Přijati

činnosti odrážely politické ambice vedení Skláře. Kulturní dům je v tomto okamžiku zrekonstruován a soubor, který je nadále Sklářem zřizován, tak má po dlouhé době minimálně třicet let zase důstojné sídlo.

Co je předmětem současného zájmu souboru?

Výsledkem práce poslední doby je dnešní inscenace. Před tím jsme dělali například vlastní adaptaci vzpomínek k 70. výročí protržení přehrady v Bílé Desné, kdysi zveřejněných v němčině. Děláme také pohádky na motivy známé z těch lidových, ale s vlastními texty. A soutěž jsme si také chtěli vyzkoušet, povedlo se nám to a jsme tady.

Můžete prozradit vaše plány do budoucna?

Máme doma plnou skříň divadelních textů. Nic se nám ale moc nehodí. Texty jsou hodně zastaralé, nebo není chuť titul uvést. Objednali jsme také několik ročníků her z brněnského nakladatelství Větrné mlýny, ale vytipování máme snad jen jednu věc. Asi budeme připravovat pohádku pro děti, která by se měla zároveň dotknout našeho 60. výročí souboru. Konkrétní titul zatím vybrán nemáme.

Musí však existovat chuť vůbec něco udělat. Dnešní doba také často lidem, kteří by rádi, nedovolí systematickou činnost.

(vy)

První byla Maryša

Jakmile prý Dušan Sitek provedl úpravy Gazdiny roby, tak si nově zkrácený scénář prof. Jan Císař podrobně přečetl. „Úprava je mi jasná, jasný je mi také cíl,“ prohlásil včera na rozborovém semináři dotyčný divadelní vědec a dodal, že mu Eva byla v podstatě protivná, jelikož to je paličatá až agresivní ženská, která jde za svým bez ohledu na cokoli a kohokoli.

„I když tu protivnou Evu nesnáším, musím ji na druhou stranu také obdivovat, protože bojuje za svoje přesvědčení až do konce a nevyhýbá se důsledkům. Dojde až k tomu poslednímu, jedinému rozhodnutí – k sebevraždě,“ vyznává se z určitého pozdějšího okouzlení hlavní postavou prof. Císař.

Ke scéně řekl, že je spíše symbolická, někdy až příliš: „Jestliže nejsem schopen přesně dekodovat některé symboly pohybující se v příliš abstraktní novíně, tak to balím a uniká mi smysl,“ ztěžoval si předseda poroty a dodal, že přílišnou symboliku vidí i v disku umístěném v pozadí jeviště. „Není už součástí dramatického prostoru a ještě do toho režisér Sitek, a hrdě se k tomu přiznává, svítí. Mně se zdá, že v tomto momentě čeho je moc, toho je příliš. Z disku jsem prostě vnitřně rozerván jako Karel

Hynek Mácha.“

Do folklóru a kostýmů se Jan Císař odmítl pustit, neboť prý není etnograf a už se dostal do podobného konfliktu se souborem z Karolínky. Tehdy se prý bál o osudy ostatních členů poroty. „Inscenaci Hvozdne považuji za cenný, ambiciózní pokus interpretovat klasický text a propojit jej s moderními postupy.“

Režisér Mgr. Jiří Hraše vycházel ze stejných dojmů jako prof. Císař. „Můj divácký dojem má však jiné závěry. Představení je plné efektů – hudebních, světelných, pohybových. Mně se však zdá, že tyto efekty spíše komentují symboly. A těchto komentářů je v první části na můj vkus příliš mnoho. Zdá se mi, že příběh má pak klipovitý průběh,“ vysvětlil své pocity rozhlasový režisér. Dodal, že v představení Maryši, provedeném stejným souborem, mu tento postup vyhovoval, ale v Gazdině robě mu vadí. „Eva ztrácí sympatie a získává si je zpět až nad kolébkou. A mně se zdá, že divák je tím o něco ochuzen,“ řekl Jiří Hraše, který v závěru svého vystoupení konstatoval, že ač se mu představení líbilo, zdálo se mu spíše jako efektní divadelní podívaná.

„Nemysli na hrdost, když stojíš mezi tebou a tím, koho miluješ“ a „Když nemůžeš milovat jak chceš, miluj, jak můžeš“. Těmito dvěma

tvrzeními otevřel své hodnocení režisér, prof. František Laurin. Podle něj je v podstatě téma Evy, ženy, která opustí manžela a děti, aby šla za jiným, dnes poměrně častým, nikak výjimečným jevem. A proto není ani zajímavé. „Zlom nastává v okamžiku, kdy se musí rozhodnout chlap, jestli splní, co té holce slíbil. Neznám ve svém okolí mnoho mužských, kteří by se rozhodli ve prospěch té druhé ženy. Většinou se vrátí k dětem a k partnerce, na níž už jsou zvyklí... Prostě obvykle na podobné situace daleko víc doplácí ženská. Z toho důvodu se mi to téma zdá přitažlivé,“ vysvětlil svůj vztah ke Gazdině robě F. Laurin. Chápe škrty a rozumí, že základní přístup může být různý. „Když je ale děj takhle zhuštěný, měly by být i scény ostřejší. Většina postav je hrána jen jako fakt, protože herci nemají mnoho prostoru,“ vysvětloval své pocity porotce, který je přesvědčen, že pro postavy tetičky a Mešjanovky byly vybrány skvělé typy hereček. „Možná by jen obě dámy mohly být výraznější k vypjatým scénám Evy. Kdyby na ni byl tlak silnější ze všech stran, řešila by se její situace ještě bolestněji,“ nenechával si své rady pro sebe režisér Laurin.

Ing. Dušan Zakopal kvitoval s potěšením, že Dušan Sitek zůstal věren své poetice. „Prvním škole-

ním jsme prošli už v Maryše,“ prohlásil.

Mgr. Petr Kolínský souhlasil, že scéna byla jednoznačně stylizovaná a tvořila dramatický prostor, který přirovnal až ke sterilnímu prostředí pitevny, v níž je pitvána lidská duše. Problém, jenž mu taktéž vrtal hlavou stejně jako předsedovi poroty, byl velký bílý disk na pozadí. „Možná, kdyby ta plocha nebyla kruhová a kruh by zde vznikl jen prostřednictvím reflektoru a jen někdy, byl by ten průnik do poetického textu ještě dramatičtější,“ zamyslel se nad užitím bílého kruhu ne scéně. Na kostýmech scénografa velmi zaujala stylová jednotnost ženských krojů. „Už vím proč. Dozvěděl jsem se, že všechny kostýmy pocházejí z garderoby jedné ženy. Pokud se snad nějaká stylová nejednotnost objevila, pak mi nevadila, neboť zapadla do poetiky představení,“ uzavřel své hodnocení výtvarník Kolínský.

Nevím nyní, zda bychom neměli všichni v sobotu dávat pozor a počítat, kolik cen porota navrhne pro ochotníky z Hvozdne. Vysoký počet cen bude krajně podezřelý a jasně z toho vyplyne fakt, že porota byla uplácena. A to veřejně a jednotlivě. A čím by asi tak mohl uplácat soubor z Hvozdne, čili z Valašska? Ano, byla to dobrá sli-
vovička. (jn)